

Abstrakt

Nabytí vlastnického práva od neoprávněného

Tato diplomová práce se zabývá institutem nabytí vlastnického práva od neoprávněného se zaměřením na nabývání věcí movitých. Smyslem tohoto institutu je v některých odůvodněných případech zhojit nedostatek oprávnění převodce vlastnické právo převést. Nabytí vlastnického práva od neoprávněného představuje originární způsob nabytí vlastnického práva a vede k prolomení právního principu *nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet* – nikdo nemůže na jiného převést více práv, než sám má. Ačkoliv od účinnosti nové právní úpravy, kterou byl v současném rozsahu tento institut do českého právního řádu zaveden, uplynulo již téměř deset let, stále se lze setkat se řadou nejasností tuto právní úpravu doprovázejících. Právě jejich četný výskyt poukazuje na potřebu kritického zkoumání této úpravy. Téma je proto stále mimořádně aktuální a judikatura k němu se neustále vyvíjí. Zejména závěry týkající se požadavků na dobrou víru nabyvatele je třeba hledat primárně právě v rozhodovací praxi soudů.

Práce se skládá z úvodu, čtyř hlavních kapitol, které jsou členěny do podkapitol a závěru. První kapitola se zabývá institutem vlastnického práva obecně. Druhá kapitola se věnuje právním principům, které s úpravou institutu souvisí. Základní teoretická východiska představovaná těmito principy se poté projevují napříč zákonnou úpravou. Ve třetí kapitole autor rozebírá platnou právní úpravu a judikaturu s důrazem na některé výkladové nejasnosti. Čtvrtá kapitola obsahuje komparaci české právní úpravy s úpravou v rakouském občanském zákoníku, neboť i přes některé odlišnosti mají tyto dvě právní úpravy řadu společného. Přesto je však třeba pečlivě vážit, které závěry rakouské doktríny budou v poměrech české právní úpravy aplikovatelné. Závěr je potom shrnutím všech dosavadních dílčích závěrů a poznatků.

Klíčová slova: vlastnické právo, nabytí od neoprávněného, dobrá víra, komparace s rakouskou právní úpravou